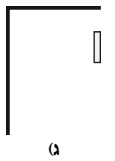
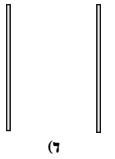

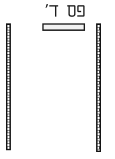
(א) ויחַ גורס' דרומית מערבית, (ב)

א

ב

ג

(ד) ציר'ן טקף; ומשהו,

הגהות הב"ה

(א) גמ' אמר רבה וכן לשבת: (ב) שם גופא אמר רבה: (ג) יש"י ד"ה אמר רבא וכו' דה"ל כאלו כל הדופן: (ד) ד"ה וכן לשבת וכו' ומוציא הימנה לביתו: (ה) וזה"ש שמתגלגל סה יומר מנצטרע כמו האי בפתוך ד"ה מאי לאו: (ו) ד"ה מאי לאו אפילו וכו' אלא בארבע: (ז) תוס' ד"ה עושה וכו' בפחות מג' פתוך לדופן כ"ל ותיבת ליה ממק: (ח) ד"ה שלא יסא וכו' דעני במחילות צלהו מרובה מחמתו כסכן הס':

גליון הש"ס

גמ' בנגד ראש תור. מלשון המשנה כלאים פ"ב מ"ו: שם שתיק רב. רען זה בינה דף ו ע"א ודף לו ע"ב צ"ק דף יא ע"א צ"מ דף סט ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] ל"ג שחק [כך שמעו מפיו. ולא נמלא כצ"י ולאו גושפנקי' דמריה חתים ע"י:]

רבינו חננאל

ויעמידנו כנגד ראש תור, כלומר בראש הזווית ממול זה וזה. כדגרסין בתחלת המוכר את הבית בענין מצר לו מצר אחד ארוך ומצר אחד קצר. אמר רב לא קנה אלא כנגד אותו הקצר, א"ל רב כהנא ורב אסי לרב ויקנה כנגד ראש תור, שתיק רב. וזו ראייה למה שאמרנו. ואסיק' ומעמידו כנגד הדופן הירוצא, להרחיק כי הוא פתח הסוכה. סוכה

סוכה פרק ראשון סוכה

ויעמידנו כנגד ראש סור. (ראש סורה) צמקנ'וע ^(א) צפונית מערבית צאלכסון או מזרחית דרומית כשהמחילות מערבית צפונית דנראה נוטה לצ' מחילות ומיחוץ כארבע מחילות.

ראש תור הוא תלם מענה של סוף עדה שהתלמים כלים והולכין

ויעמידנו * כנגד ראש תור * שתיק רב איתמר נמי אמר שמואל משמיה דלוי מעמידו כנגד היוצא וכן מורין בי מדרשא מעמידו כנגד היוצא רבי סימון ואיתימא רבי יהושע בן לוי אמר *עושה לו טפח שוחק ומעמידו בפחות משלשה טפחים סמוך לדופן וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי אמר רב יהודה סוכה העשויה כמבוי כשרה ואותו טפח מעמידו לכל רוח שירצה רבי סימון ואיתימא ר' יהושע בן לוי אמר *עושה לו פס ארבעה ומשהו ומעמידו בפחות משלשה סמוך לדופן וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי ומאי שנא התם דקאמרת סגיא טפח שוחק ומאי שנא הכא דקאמרת בעיא פס ארבעה התם דאיכא שתי דפנות כהלכתן סגי ליה בטפח שוחק הכא דליכא שתי דפנות אי איכא פס ארבעה אין אי לא לא אמר רבא ואינה נתרת אלא בצורת הפתח איכא דאמרי אמר רבא ונתרת נמי בצורת הפתח איכא דאמרי אמר רבא וצריכא נמי צורת הפתח רב אשי אשכחיה לרב כהנא דקא עביד טפח [א] שוחק וקא עביד צורת הפתח א"ל לא סבר מר להא דרבא דאמר רבא ונתרת נמי בצורת הפתח א"ל אנא כאידך לישנא דרבא סבירא לי דאמר רבא וצריכא נמי צורת הפתח: שתים כהלכתן כו': אמר ^(א) רבא יוכן לשבת מגו דהויא דופן לענין סוכה הויא דופן לענין שבת איתיביה אבבי ומי אמרינן מגו והתניא דופן סוכה כדופן שבת ובלבד שלא יהא בין קנה לחברו שלשה טפחים ויתירה שבת על סוכה שהשבת אינה נתרת אלא בעומד מרובה על הפרוץ ימה שאין כן בסוכה מאי לאו יתירה שבת דסוכה אסוכה ולא אמרינן מגו לא יתירה שבת דעלמא על שבת דסוכה אי הכי ליתני נמי ויתירה סוכה דעלמא אסוכה דשבת דאילו סוכה דעלמא בעיא טפח שוחק ואילו סוכה דשבת לא בעיא טפח שוחק וסגי בלחי דהא את הוא דאמרת סיכך על גבי מבוי שיש לו לחי כשר ההוא לא אצטריכא ליה השתא מקילתא לחמירתא אמרינן מחמירתא לקילתא לא כל שכן גופא אמר ^(א) רבא

ז.

מה א מיי' פ"ד מהל' סוכה הלכה ב טו"ע א"ח ס' תל פתיף ב:
מו ב מיי' שם הלכה ג טו"ע שם סעיף ג:
מו ג מיי' שם הלכה ד טו"ע שם סעיף ג:
מה ד מיי' שם הלכה י טור שם:
מה ה מיי' שם הלכה יב טור ש"ע שם סעיף ה:

רבינו חננאל (המשיך) העשויה כמבוי מפולש, רב יהודה אמר אותו הטפח מעמידו לכל רוח שירצה, ר' יהושע בן לוי אמר עושה לה פס ארבעה ומשהו ומעמידו בפחות מג' סמוך לדופן, דכל פחות מג' סמוך לדופן כלבוד דמי, דכיון דלית בה שתי דפנות דבוקות זו בזו לא סגי לה הדופן השלישית בטפח אלא כפס ד' ומשהו דרוק מן הדופן ג' חסר משהו, הכל ז' טפחים והן משך סוכה קטנה ונכשרת הסוכה בכך. אמר רבנא אינה יתרת הסוכה בענין הזה אלא בצורת הפתח, דלא חיישין לטפח אם ישנו ואם אינו. איכא דאמרי אמר רבא וצריכא נמי בצורת הפתח, או טפח או צורת הפתח. איכא דאמרי אמר רבא וצריכא נמי צורת הפתח, אע"פ שיש שם טפח [בענין] צורת הפתח. וכן הלכה, והא רב כהנא עבד בה עוברא הכי. שתים כהלכתן ושלישית אפילו טפח. אמר רבא וכן לשבת, מיגו דהויא מחיצה לסוכה הויא נמי מחיצה לשבת. ומותיב עליה אבבי מהא, דופן סוכה כדופן שבת, כדתנן מקיפין בקנים ובלבד שלא יהא בין קנה לחבירו ג' טפחים. יתירה שבת על הסוכה שהשבת אינה יתרת אלא בעומד מרובה על הפרוץ, כדגרסין בעירובין באחרית פרק ראשון תניא כל שהוא ארבעה ומאריבעה ועד ד' אמות ועד עשר אמות, צריך שלא יהא פרצה בין זה לזה כמלואו שלא יהא פרוץ כעומד, ואם היה פרוץ כעומד כנגד עומד מותר כנגד פרוץ אסור, ואם היה עומד מרובה על הפרוץ אף כנגד הפרוץ נמי מותר. מה שאין כן בסוכה שטפח בדופן סוכה או פס ד', מתיר (כמו) [כנגד] הפרוץ. מאי לאו יתירה שבת דסוכה אסוכה, ולא אמרינן מיגו דהויא דופן לסוכה הויא נמי לשבת. [ורחינן מאין מה שאין כן, גבי מבוי שיש לו לחי כשר, ודחי רבא את לא אצטריך למיתנא, השתא דופן סוכה דהיא קילתא הויא דופן לשבת החמורה, מידי דאיתיה דופן לשבת החמורה לא כל שכן דההוי דופן לסוכה [ת]קלה.